

Ursul păcălit de vulpe, după Ion Creangă

Era odată o vulpe vicleană, ca toate vulpile. Ea umblase o noapte întregă după hrană și nu găsisese nicăieri.

Făcându-se ziua albă, vulpea iese la marginea drumului și se culcă sub o tufă, gândindu-se ce să mai facă, ca să poată găsi ceva de mâncare.

- Ajută vulpea să ajungă la adăpostul ei.

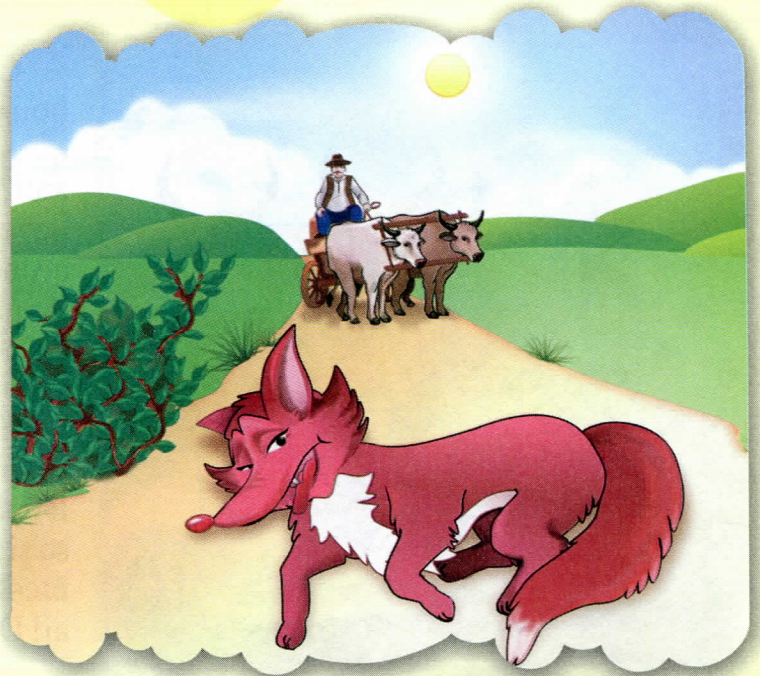

- Formează mulțimea animalelor sălbatice.

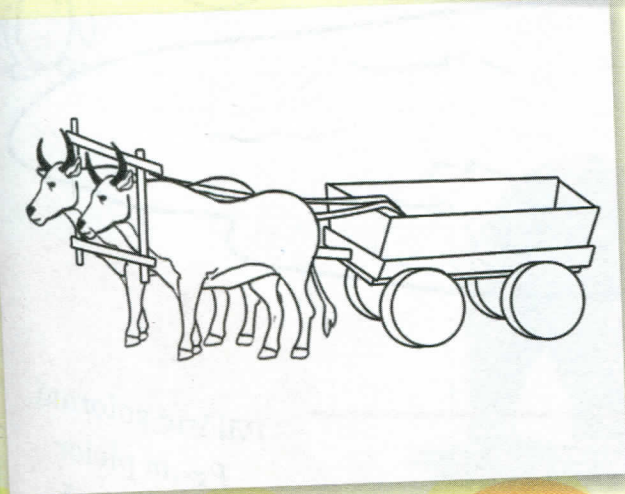
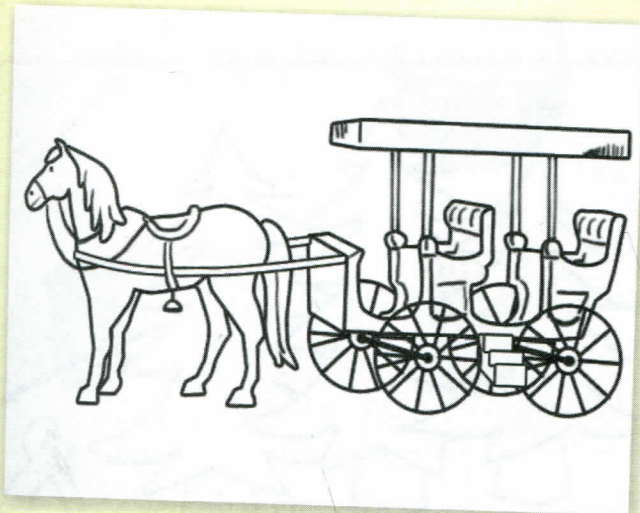

Cum ședea vulpea cu botul întins pe labele de dinainte, îi vine miros de pește. Atunci ea ridică puțin capul și, uitându-se la vale, în lungul drumului, zărește venind un car tras de boi.

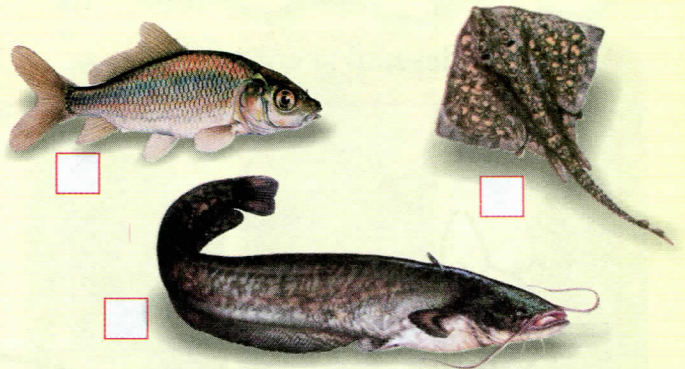
– Bun! gândi vulpea. Iaca hrana ce-o așteptam eu. Și îndată iese de sub tufă și se lungește în mijlocul drumului, ca și cum ar fi fost moartă.

- Colorează mijlocul de transport folosit de personajul din povestire.

- Bifează ✓ casetele din dreptul peștelui care ar fi putut fi în carul din povestire.

- Unește punctele în ordine descrescătoare pentru a contura unul dintre personajele povestirii.

